

75 VERBA. DVPLICANT. AIIN.

tio est -. vt נִסְבּוּ.

Benoni masculinum singulare in vtraque syllaba habet -, vt, עִם-נִכְרְתְּהוּכָרְר, cum puro purum te exhibebis (purus eris,) Psal. 18.

Infinitiuus cum .. venit vt, הָיָה הָיָה, dissoluendo dissoluetur. 2. Samuel. 17.

Imperatiuus vel .. iuxta formā infinitiui habere poterit, (quem tamē minimē licuit inuenire) vel - iuxta formam futuri.

Vt differant hæc à quiescentibus לָמַד הָא, quæ cū illud perdunt, in futuro niphāl secundæ syllabæ motio est -, hīc in prima futuri syllaba est hīric, & in secunda -. vt, יִהְיֶה כְבוֹד יַעֲקֹב, attenuabitur gloria Iacobi, Esa. 17.

Coniugatio hæc in isto ordine nullam abiicit litteram, sed more פָּקַד vel פָּקַד, perfectè cōiugatur. Quandoquidē hanc coniugationem dicere cōformem esse coniugationi

נִסְבּוּ
נִסְבּוּתָם
נִסְבּוּנוּ
Præfens partic. בִּינוּנִי
Pluralis. Singularis.

נִסְבִּים
נִסְבּוּת
Infinitiuus
מִקְוֹר
הִסְבּוּ

בְּהִסְבּוּ
בְּהִסְבּוּ
לְהִסְבּוּ
מִהִסְבּוּ
Imperatiuus
צוּוּ

הִסְבִּי
הִסְבִּנָּה
Futurum
עֲתִיר
יִסְבּוּ
תִסְבּוּ

תִסְבּוּ
אִסְבּוּ
יִסְבּוּ
תִסְבּוּ
נִסְבּוּ
פָּעַל

Coniugatio
Exemplum:
Præteritum
עָבַר
סָבַח
סָבַח
סָבַח
סָבַח

K 2

VERBA. D

Fœmineū singulare noni à tertia per minina præteriti accentus differt. Cuius quidem illic in perfectum est, hīc verò in vltimo ubiq; semper perfectum.

Infinitiuus & Imperatiuus (quanuis sit motio) littera index vel nūcūlū alterius similis accentu vnā cum nūcūlū videlicet seruetur.

In futuro litteræ syllabæ motio est videlicet.

In hac persona, Imperatiui, cū semper accētus hoīem motio pter daghes sequens sortitur seu eadem.

In tertius persona præteriti eadē motione qua in נָפַעַל, tium נָפַעַל, נָפַעַל, quod in sua mutatur. Sec